

Vrchní soud v Praze

nám. Hrdinů 1300/11
140 00 Praha 4

Sp. zn.: **7 Cmo 86/2014**

Navrhovatelé:

- 1. Wolfgang Habermann**, nar. 7. 4. 1944
Lubník 59, 563 01 Lanškroun
- 2. Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, DS: whehjsc
- 3. Jan Šinágl**, nar. 9. 12. 1952
Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, DS: qqufvh3

Zastoupení:

Tomášem Pecinou
Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, DS: whehjsc

Intervenient:

Vrchní státní zastupitelství v Praze
nám. Hrdinů 1300/11, 140 65 Praha 4

Replika

**navrhovatelů k vyjádření Vrchního státního zastupitelství v Praze
ze dne 8. července 2014, sp. zn. VZC 313/2014,**

ve smyslu ustanovení § 123 občanského soudního řádu
(dále jen „OSŘ“)

Elektronicky

Bez příloh

I.

[1] Navrhovatelům bylo doručeno vyjádření Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 8. července 2014, sp. zn. VZC 313/2014, k němuž pokládají za potřebné předložit soudu následující repliku.

II.

[2] Navrhovatelé předně vyjadřují údiv nad tím, že Vrchní státní zastupitelství v Praze (dále jen „**státní zastupitelství**“ nebo „**intervenient**“) vstoupilo do řízení přípisem ze dne 28. března 2014, avšak své vyjádření, jež v něm avisovalo a které mělo být podáno „*v nejbližší době*“, zaslalo soudu až dne 8. července 2014, tedy až o 102 dnů později. Toto prodlení vyvolává dojem, že skutečným a jediným důvodem intervence státního zastupitelství je řízení obstruovat.

III.

[3] Intervenient *sub* I dovozuje, že stanovy spolku musejí být podepsány osobně všemi zakladateli, a zastoupení na základě plné moci je nepřipustné.

[4] I kdyby tomu tak bylo – a navrhovatelé v §§ 6–11 svého odvolání argumentují, proč je takový právní názor nesprávný –, povinností soudu I. stupně by bylo navrhovatele k odstranění této vady vyzvat, neboť návrh, ke kterému je připojena nesprávná nebo neúplná příloha, nemůže být zamítnut bez toho, aby předcházela výzva ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 OSŘ. Městský soud navrhovatelům takovou výzvu skutečně zaslal, avšak k odstranění namítané vady – nedostatku podpisu všech zakladatelů na stanovách – je nevyzval.

IV.

[5] *Sub* II vyjádření státního zastupitelství uvádí, že název spolku může být zaměnitelný s dalšími subjekty obdobných názvů v Německu a Rakousku, které se – podle tvrzení intervenienta – od zakládaného spolku distancovaly. K posledně uváděnému tvrzení však státní zastupitelství neoznámilo žádné důkazy, a lze je tedy mít za pouhou smyšlenku motivovanou snahou navrhovatele v očích soudu očernit.

[6] Zaměnitelnost názvu spolku s podobně označenými subjekty působícími v zahraničí je otázkou, která nebyla dosud judikatorně pojednána, neboť předchozí úprava, ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, vyžadovalo, aby se název spolku (sdružení) výrazně lišil od názvu právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České republiky, od názvu orgánu veřejné moci České republiky, od názvu mezinárodní organizace, jejího orgánu nebo její instituce a od názvu Evropské unie a jejích orgánů.

[7] Pokud by měly být nadále nedovolené všechny spolky, jejichž název je odlišen od cizozemské právnické osoby toliko rozlišujícím zeměpisným označením, znamenalo by to, *inter alia*, nemožnost působit pro tak významné spolky jako *Fotbalová asociace České republiky* nebo *Česká obec sokolská*, protože fotbalových asociací rozlišených pouze zeměpisným označením působí v různých zemích světa desítky, ne-li stovky, a ve Slovenské republice existuje *Slovenská obec sokolská* (se sídlem na adrese Hronské predmestie 12, SK-97401 Banská Bystrica, IČ: 30232414).

[8] Jediným přijatelným výkladem proto je, že relevantní zeměpisné označení představuje pro spolek dostatečné rozlišení názvu, jež bez dalšího vylučuje, aby byl takový název klamavý.

V.

[9] Velmi pozoruhodnou shledávají navrhovatelé část III vyjádření. V něm státní zastupitelství provádí klasifikaci jednotlivých násilných skutků, ke kterým při vyhnání sudetoněmeckého obyvatelstva z Československa došlo, na ty, jež byly „*realisací dekretů presidenta republiky*“, a na „*politováníhodné excesy*“.

[10] Předelat je třeba, že vyhnání nebylo prováděno na základě žádného dekretu presidenta republiky, ale šlo o státem sice organizované a podněcované, ale v platném právu nezakotvené jednání jak osob v postavení orgánů veřejné moci, tak dalších fyzických osob, které byly často motivovány pohnutkami, jež nelze ani při nejlepší vůli označit za souladné s právem.

[11] Osoby, které se na násilném vyhnání sudetoněmeckého obyvatelstva podílely, označují stanovou spolku skutečně za válečné zločince; navrhovatelé přitom nepouštějí ze zřetele, že vina musí být vždy posuzována individuálně a rozhodně nekladou rovnítko mezi osobami, které zajišťovaly např. toliko logistickou stránku vyhnání, a mezi – příkladmo – vedoucím úřadu politické správy v Podbořanech Dr. Krásou, který v červnu 1945 nařídil jako „spravedlivou odplatu“ za usmrcení národního správce okamžité zastřelení domnělého pachatele s celou rodinou, včetně dětí ve věku 12, 6 a 1 roku¹.

[12] Bylo by arci zajímavé dotázat se intervenienta, zda i v tomto případě šlo o „politováníhodný exces“, jestliže státní orgány Československé republiky po vyšetření incidentu neshledaly porušení zákona.

[13] Tolik na vysvětlenou, jak se navrhovatelé dívají na intervenientem proponovanou thesei o politováníhodných excesech z jinak spořádaně a humánně prováděného „odsunu“. Navrhovatelé nikterak nerelativisují nebo nezlehčují nacistické zločiny, včetně těch směřujících proti občanům Československa, avšak stejně tak nemíní a nebudou relativisovat a zlehčovat srovnatelné závažné zločiny, k nimž došlo během vyhnání sudetských Němců.

VI.

[14] Neméně pozoruhodným se pak jeví výklad intervenienta o „přehmatech“ při odnímání majetku sudetským Němcům a o vyvlastnění osob, které majetek nabyly v souladu s platným právem.

---

¹na <http://paragraphos.pecina.cz/2014/06/odplata.html>

[15] Nic z toho, co se uvádějí stanovy spolku, nepředpokládá popření práv osob, v jejichž držení se konfiskovaný sudetoněmecký majetek nachází, zejména že by se jim v případě, že bude obnoveno původní vlastnické právo, jak stanovy předpokládají, nemělo dostat spravedlivé náhrady. O diskriminaci z důvodu sociálního postavení, podle intervenienta spočívajícího ve „*vlastnictví majetku kdysi německého*“ (jakkoli bizarním se takové vymezení sociálního statusu *prima facie* jeví), tak nemůže být ani řeči.

VII.

[16] Konečně tvrdí-li státní zastupitelství *sub VI*, že je dána překážka litispendence, neboť dosud nebylo skončeno správní řízení o registraci eponymního sdružení identických zakladatelů, postačí odkázat na ustanovení § 83 odst. 1 OSŘ, které výslovně hovoří o jiném řízení u soudu, nikoli u správního úřadu.

[17] Jaké důsledky bude mít pravomocná registrace v jednom nebo druhém řízení, vysvětlili navrhovatelé ve svém odvolání.

VIII.

Z těchto důvodů navrhovatelé na svém odvolání v celém rozsahu trvají.

V Praze dne 14. července 2014

Wolfgang Habermann
Tomáš Pecina
Jan Šinágl

